

temu načrtu. — Zopet se ponavlja govornica, da odstopi nemški kancelar, knez Bismarck ali po naši misli se to ne izgodi, kajti Nemčiji še je preveč treba tega „moža železa in krvi.“ Iz Rusije se sliši nov glas o sili, ki se dela tistim prebivalcem, ki se držé katol. cerkve in ne marajo popov pravoslavne ali ruske cerkve. — Bolgari so izračunili, da terja Rusija za 3¹/₂ milj. več vojne odškodnine, kakor ji je dohaja, a zadnja pač ne bode iz lehka odstopila od cele vsote, ki si jo računni ona. — Predsednik srbske skupščine, dr. Pašić je šel v Rusijo k carju in ljudje majejo z glavo nad to „božjo potjo.“ — Da Turčija ne pripozna princa Ferdinanda Koburškega za bolgarskega kneza, za to še ji bojda ni pravi čas in skorej težko, če ta kedaj napoči. — Na otoku Kreta nastaja že bolj in bolj mir med turki in kristjani, ker se kaže turska vlada nekam bolj pravična do poslednjih. — Kakor je podoba, je neguš Menelik sedaj gospod čez celo Abesinijo, ali zato je sam hlapec Italije ter ne sme brez njene volje ničesar storiti. — V Braziliji, v južni Ameriki, ne pride nova republika še nič do miru ter vzbruhne sedaj tu, sedaj tam ustaja zoper njo. Doslej še je to vse sicer brez uspeha, toda kdo ve, kaj še pride! — V severno Ameriko, v „zjedinjene države“ se je leta 1888 preselilo iz naše države blizo 29.000 ljudi in kakor se misli, je bilo lani jih še večje število. Tako izseljevanje pač ni veselo znamenje za državo, vendar se godi tudi po drugih deželah tako ali še huje, izlasti tudi v Nemčiji. — Turšice je lani sila veliko priraslo v Ameriki in sedaj je je 1/2 milj. centov na poti v Evropo. Cena torej naši ne bode po takem višja.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

Je-li čudež ali kaj? Tako vpraša ob štajarsko-ogerskej meji sosed sosedu in znanec znanca, ako se snideta. Jaz, pisatelj teh vrst, pa ne rečem tu ne tako, pa ne tako, če tudi sem sam vse videl. Kar pa sem videl, to ti hočem, dragi čitatelj, v pričujočej črtici na tanko opisati, da ti prihranim daljno pot v Ogersko, če bi te vže tirala tje, kakor je mene, radovednost. Sicer pa ti ne bode žal, če si ogledaš Ogersko, posebej ne, če le imaš za čim. Videl boš en del lepega Medjimurja, en del Prekmurja in na zadnje še en del trde Madjarske. Spoznaval boš prav prijaznega, ljubeznjivega, prekmurskega, oziroma madjarskega seljaka in ponosnega, umoglavega Madjara. Lahko si bodeš potem predstavljal, se ve, da v majhnej meri, veliko ogersko planjavo, madjarskega pastirja-čikoša, madjarsko krčmo-čardo in učil

se boš, česar je še nam Slovincem prav potrebno, namreč — ljubiti in vzviševati svojo materinščino! Rečem ti pač, vzemi, če se bodeš res napotil tje, mnogo novcev seboj: Madjarska je draga!

Za sedaj pa me spremljaj, dragi čitatelj, v duhu v prekmursko vas Otizo.

Ta vas šteje kakih 30 hiš, katere stojé deloma ob glavnej cesti, vodečej iz Radgone skozi Belotince v Lendvo, deloma pa ob občinskej cesti, katera se na gorenjem konci vasi od glavne ceste na desno odcepi, na spodnjem konci pa zopet ž njo združi. Hiš je največ lesenih. Jedna na spodnjem konci vasi je pač prav lepa. Zidana je in od zunaj prav okusno zmalana. Pred hišo je veliko dvorišče s prodom posuto, za hišo lep vrt, na desno prostorno gospodarsko poslopje, na levo pa kakih pet velikih koruznjakov. Ravno te hiše smo hodili gledat! Zakaj neki? Zato, ker smo slišali, da iz te hiše rešnja kri izvira! Vse je mogoče, pa kar vidi človek, če mu je mogoče, sam, to tem ležje veruje. In tako se je tudi pri nas več nevernih Tomažev oglasilo. Pet nas se je odločilo prepričati se, je-li res, kar ljudje govoré. Najeli smo si voznika in dne 17. julija odrinili iz domačije v Otizo, od ondot pa v bližnje mesto Lendvo.

Vreme je bilo ta dan zelo ugodno. Že predvečer, v soboto, pripravljalo se je k dežju in tako je obviselo tudi ta dan. Deževalo ni, a nebo je bilo z debelimi oblaki prevlečeno. Vroče nam tedaj ni bilo, pa tudi prahú nismo preveč požirali. Do Stridove ni bilo prijetno potovanje, kajti naše občinske ceste so še prav slabe, posebej po bregovih, kjer imamo take ozke klance, da voznik niti ob vozu iti ne more. V kakšnej zadregi sta dva voznika, če se v takem klancu snideta! Ker se ogniti ne moreta, njima tedaj nič drugega ne preostane, kakor da vleče jeden svoj voz nazaj tako daleč, da pride do prostora, kjer zamore svoj voz v stran potisniti. Da se voz na takej cesti tudi prav lahko prekucne, lahko si mislimo. Tudi nam se je taka zgodila. (Dalje prih.)

Smešnica 11. Krčmar pokaže trgovcu neko podobo ter ga vpraša: „Ali je to vaš sin?“ — „Je“, odgovori trgovec, „tak je blizo moj sin.“ „Ali“, nadaljuje krčmar, „vaš sin mi je 30 gld. že dolgo na dolgu.“ „Oj“, odvrne trgovec, „oj, tak pa je že celo moj sin.“

Razne stvari.

(Žalostna novica.) Nevarno vzboreli so v Solnogradu Nj. ekscelecija mil. knezonadškof dr. Albert Eder. Na ozdravljenje je še neki le malo upanja.

(Dež. zbor.) Letos bodo volitve za dež. zbor in sluti se, da se vršé one še le v meseci